

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Άρθρο Υπουργού Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, Βασίλη Κικίλια, στο ΒΗΜΑ της Κυριακής

Κυριακή, 03 Δεκεμβρίου 2023

Υπάρχει μια -εύλογη ίσως- παρανόηση για το Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας που αφορά στην ίδια του την ταυτότητα: Δεν είναι απλά ένας επιχειρησιακός βραχίονας απόκρισης σε μια φυσική ή άλλη καταστροφή. Δεν είναι μια υπηρεσιακή αναβάθμιση μέσω της συνένωσης της Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας και του Πυροσβεστικού Σώματος με κάποιες επιπλέον αρμοδιότητες συντονισμού.

Είναι ο φορέας εκείνος που οφείλει να ενεργεί πριν, κατά τη διάρκεια και μετά, από σοβαρούς κινδύνους, καταστροφές και φυσικές καταστροφές για την προστασία των πολιτών, των περιουσιών τους και του περιβάλλοντος. Και καθώς η κλιματική κρίση προκαλεί όλο και μεγαλύτερα και πιο ακραία φαινόμενα, η διασύνδεση των δύο ήταν απολύτως αναγκαία.

Στο σχετικό νομοσχέδιο που ψηφίζεται στη Βουλή, σε νομοσχέδια άλλων Υπουργείων όπως αυτό του Υπουργείου Δικαιοσύνης, όπως και με μια σειρά άλλων ενεργειών και συνεργειών δημιουργούμε ένα πολύ πιο σαφές και ισχυρό πλαίσιο κυρίως στο πεδίο της πρόληψης. Διότι η Πολιτική Προστασία βασίζεται σε 6 άξονες με εξίσου σημαντικό ειδικό βάρος.

Πρώτον στην πρόβλεψη, στις ενέργειες αναγνώρισης κινδύνων και εκτίμησης του αντίκτυπου. Δεύτερον στην πρόληψη, στα μέτρα και τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν ώστε να περιοριστεί ο κίνδυνος που αναγνωρίσαμε. Τρίτον στον στρατηγικό σχεδιασμό, ώστε η απόκριση, ο συντονισμός και η επιχειρησιακή συνεργασία μεταξύ διαφορετικών εμπλεκόμενων ομάδων να έχουν προκαθοριστεί. Τέταρτον στην επιχειρησιακή δράση ώστε να υπάρξουν οι ελάχιστες δυνατές επιπτώσεις από την κρίση. Πέμπτο στην ενημέρωση και κυρίως έγκαιρη ενημέρωση και καθοδήγηση των πολιτών για τα μέτρα προστασίας τους και

έκτο στην αποκατάσταση μετά την κρίση, στηρίζοντας αποτελεσματικά τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη και αποκαθιστώντας τις υλικές ζημιές σε υποδομές και περιουσίες.

Αυτή είναι η ολιστική προσέγγιση και το τείχος προστασίας οικοδομείται πάνω σ αυτούς τους άξονες. Και αυτό κάνουμε, δεν παίρνουμε νέες ή μεγαλύτερες αρμοδιότητες, αυτή είναι μια λάθος ανάγνωση. Δημιουργούμε τον απαραίτητο χώρο ώστε να μην μένουν πίσω ή να μένουν ημιτελή ή να αγνοούνται εντελώς έργα και ενέργειες απολύτως κρίσιμες για την έγκαιρη προστασία των ανθρώπων, των περιουσιών και του περιβάλλοντος.

Ας πάρουμε παράδειγμα την πρόβλεψη και την πρόληψη πυρκαγιών στις δασικές και περιαστικές περιοχές. Η πρόβλεψη εστιάζει σε συγκεκριμένα δεδομένα που δημιουργούν υψηλό κίνδυνο, πχ μεγάλη ποσότητα ξηρής βιομάζας. Η πρόληψη στη συνέχεια θέτει ως πρώτη προτεραιότητα τον καθαρισμό οικοπέδων και περιαστικών δασών όπως και τις διανοίξεις ζωνών πυροπροστασίας. Γίνονται αυτές οι ενέργειες; Όχι, τουλάχιστον όχι σε ικανή κλίμακα. Διότι στην πράξη όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς από την Τοπική Αυτοδιοίκηση έως το Υπουργείο το ίδιο, αδυνατούσαν να ελέγξουν και να επιβάλλουν τα προβλεπόμενα ενώ η μη συμμόρφωση δεν είχε και καμία απολύτως επίπτωση. Αυτά αλλάζουν λοιπόν, μαζί με την αντίληψη ότι η Πολιτική Προστασία είναι ένας αδρανής βραχίονας που ενεργοποιείται επιχειρησιακά. Μόνον κατά την ώρα της κρίσης. Η ώρα της κρίσης είναι το έσχατο, η πρόληψή της είναι ο στόχος.